

တက္ကသိုလ်နေပင်းဒေါင်

နဂါးနိုင်စား

စာစဉ် - ၅

အခန်း (၅၅)

သေရေးရှင်ရေး

အမှန်စင်စစ် ဟူကျင်းသည် ငယ်ရွယ်သူမှန်သော်လည်း သဘောထား ကြီးမြင့်သူ ဖြစ်သည်။ ရွှင်ကျင်းက မိမိအပေါ် မကောင်းစိတ်ဖြင့် အကောက်ကြံခဲ့သော်လည်း မိမိအဖို့ ထိုမကောင်းကြံ မှုကြောင့် ယခုအချိန် မည်သို့မျှဖြစ်မနေတော့သဖြင့် ရွှင်ကျင်းအပေါ် ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်ချင် လောက်အောင် နာကျင် မုန်းတီးမှုမျိုးမရှိချေ။ သို့နှင့် ဟူကျင်းက ပြောလိုက်သည်။

"ဦးလေး ... စောပုတက်၊ ကျွန်တော့်ကို နည်းလမ်းတစ်ခုလောက် ရှာပေးပါလား၊ ပျားလည်း စွဲသာ ရှဉ့်လည်း လျှောက်သာတဲ့ နည်းလမ်းပေါ့၊ ဒီဘုန်းကြီးကို မသတ်ဘဲနဲ့ ဦးလေးတို့ ကိုလည်း ကူညီရာ ရောက်နိုင်မယ့်နည်းလမ်းမျိုး"

စောပုတက် တွေဝေသွားသည်။ ဟူကျင်းပြောသည့် နည်းလမ်းကို သူလည်း ရုတ်တရက်မစဉ်းစားနိုင်သဖြင့် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ စဉ်းစားနေရသည်။ ထိုစဉ် ဖန်ဟိုစန့်က ဝင်ပြောလိုက်သည်။

"ညီလေး ... မင်းရဲ့ စိတ်သဘောထားကတော့ တကယ်ပဲ မြင့်မြတ်ပေတာပဲ၊ ငါချီးကျူးပါတယ်ကွာ၊ ငါနည်းလမ်းတစ်ခုပြောမယ်၊ ဒီနည်းလမ်းကိုတော့ မင်း ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ ပါ၊ ဒီဘုန်းကြီးရင်ဝက

ရီထန်အကြောကို ထိုးပိတ်ပစ်လိုက်၊ ဒီ အကြောလေး ပိတ်ရုံနဲ့ တော့ ဒီ ဘုန်းကြီး ဒဏ်ရာတောင် မရပါဘူး။"

"ဒါပေမဲ့ အခုနှစ်နာရီ အတွင်းမှာ တော့ သူ့အတွင်းအားကို သူ ဘယ် လိုမှ ပြန်စုစည်းနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒီတော့မှ ဒီဘုန်းကြီးဟာ တို့ အသက်ကို အန္တရာယ်မပြုနိုင်မှာ ၊ နို့မို့ရင်တော့လား ငါတို့ အားလုံးအ သေပဲ၊ တို့ ကတော့ သူဘယ်လောက်ပဲ ဆိုးရွားဆိုးရွား တောင်အောက် ကို ပြန်ပို့ပေးလိုက်မှာ ပါ၊ ဘယ်နှယ့်လဲ ညီလေး။"

ဖန်ဟိုစန့်၏ စကားများ သည် တရားနည်းလမ်းကျကြောင်း ဟူကျင်း သိသည် ။ သူ့စကားအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရန် ဟူကျင်းအဖို့ ဝန်မလေးလှ။ ဟူကျင်းသည် အကြောပညာကို ကောင်းစွာကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့် ဖန်ဟိုစန့်ပြောသည့် အ တိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းဖြင့် အလင်းမာန်ဂိုဏ်းကို ကူညီရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်လေတော့သည် ။

ဟူကျင်းသည် အိတ်ကြီးအတွင်းမှ ဘုန်းကြီး ရွှင်ကျင်း နားသို့လျှော က်သွား လိုက်သည် ။ သူသည် ဘုန်းကြီးအသက်ရှူသံကိုနားထောင်ပြီး ဘုန်းကြီး၏ ရှေ့လက်တစ်ကမ်းအကွာခန့်တွင် ရပ်လိုက်သည် ။ ဟူကျင်းသည် ဘုန်းကြီးအား တောင်းပန်လိုက်သည် ။

"ဘုန်းကြီး ... ကျွန်တော့် သဘောလည်း ခင်ဗျားသိရောပေါ့၊ အခု ကျွန်တော် လုပ်တာကတော့ အားလုံးကောင်းဖို့ အတွက်ပါ၊ ဒီအတွက် စိတ်တော့ မရှိပါနဲ့ "

ဟူကျင်းသည် သမားတော်ကြီး ဟိုချင်း၏ တစ်ဦးတည်းသော တပည့်ဖြစ်၍ အကြောထိုးသည့် နေရာတွင် မှန်ကန်တိကျစွာ ထိုးနိုင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။ သူသည် ဘုန်းကြီးရွှင်ကျင်း၏ အသက်ရှူသံကိုနား

ထောင်ပြီး အကြောရှိမည့် နေရာကိုခန့်မှန်း၍ အိတ်ထဲမှ ပင် လှမ်းထိုး
လိုက်သည်။ သူထိုးလိုက်သည့် နေရာသည် လည်း အလွန်တိကျမှန်ကန်
လှပေသည်။

ထိုစဉ် ရန်ရောင်တို့ တစ်သိုက်သည် စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် ရုတ်တရက် ဝိုင်း
အော် လိုက်ကြသည်။

"လက်ကို ပြန်ရုတ်လိုက် ..."

သို့သော် ထိုအချိန်တွင် ဟူကျင်း၏ လက်ညှိုးသည် ဘုန်းကြီး၏ ရင်ဝ
သို့ ထိုးမိပြီးလေပြီ။ လက်ညှိုးထိပ်ဖျား၌ ရုတ်တရက်ထုံကျ၍ သွားကာ
အလွန်အေးစက်သော အားလှိုင်းတစ်ခုသည် လက်ညှိုးမှ တစ်ဆင့် မိမိ
၏ တစ်ကိုယ်လုံးသို့ တမျှညှိုးမျှညှိုး စိမ့်ဝင်လာကာ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်
တင်း သွားစေတော့သည်။

ချူထင်းနှင့် သံခမောက်တို့ သည် ဒဏ်ရာခံစားနေရဆဲမှာ ပင် ဒေါ
သကြောင့် ဘုန်းကြီး ရွှင်ကျင်းကို အော်ဟစ်လိုက်ကြသည်။

"လူဆိုးဘုန်းကြီး ... ကောက်ကျစ်တဲ့ နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး၊
မင်းဒီလို ကြံရသလားကွ"

ဟူကျင်းသည် သူတစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်တောင့်တင်းသွားသည် ကို
ရုတ်တရက် သဘောမပေါက်ခဲ့ပေ။ နောက်မှ သာ တဖြည်းဖြည်း သ
ဘောပေါက်လာသည်။

ဘုန်းကြီး ရွှင်ကျင်းသည် တစ်ကိုယ်လုံး မလှုပ်ရှားနိုင်သည် မှာ မှန်
သော်လည်း သူ့လက်ကမူ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားနိုင်သေးသည်။ သူ၏ လ
က်ညှိုးကို သူ့ရင်ဘတ် ရီထန်အကြောတည့်တည့် ရှေ့တွင် ထောင်ထား
လိုက်သည်။ ဟူကျင်း လက်သီးဖြင့်ထိုးလိုက်သောအခါ ရီထန်အကြော

ကို မထိုးမိတော့ဘဲ ရွှင်ကျင်း၏ ရေခဲ လက်ညှိုးကို သွားထိုးမိတော့သည် ။ ရွှင်ကျင်းသည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး၌ ကျန်ရှိနေသော အတွင်းအားကို သူ ၏ ရေခဲလက်ညှိုးမှ တစ်ဆင့် ဟူကျင်းထံသို့ တန်ပြန်ထိုးသွင်းလိုက် ခြင်းဖြစ်ပေတော့သည် ။

ယခုမူ ဟူကျင်းသည် လူသေကောင်ပမာနယ် အေးစက်တောင့်တင်း လျက် ရှိနေချေပြီ။

ယခုအခါ အခန်းကြီးတစ်ခန်းလုံး လုံးဝ တိတ်ဆိတ်သွားပြန်လေပြီ။ လူတိုင်း လူတိုင်း မိမိတို့ ၏ အတွင်းအားကို အမြန်ဆုံး ပြန်လည်စုစည်း နိုင်ရေးအတွက် ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုသာ အာရုံစူးစိုက် လေ့ကျင့်နေကြတော့၏။ နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါတွင် ရန်ရောင်တို့ လူသိုက်သည် သေမင်းတံခါးဝအနီးသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားကြပြန် တော့သည် ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဘုန်းကြီးရွှင်ကျင်း၏ အသက်ရှူ သံသည် တဖြည်းဖြည်း နွေးထွေးရှည်လျား လာပြီဖြစ်ကြောင်း ကျန်လူ အားလုံး ကြားသိလိုက် ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည် ။

ဘုန်းကြီး ရွှင်ကျင်း၏ အတွင်းအားသည် အမြန်ဆုံးပြန်လည်စုစည်း မိနေလေပြီ။ ထို့ကြောင့် အားလုံး စိတ်ဓာတ်ကျကုန်ကြတော့သည် ။ သူ တို့ အားလုံးမှာ မူ ယခုထက်ထိ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ ရှိနေသော အ အေးဓာတ်ကို မထုတ်နိုင်သေး။ ဤအခြေအနေမျိုး၌ ရွှင်ကျင်း ပြုသမျှ နု ရတော့မည်သာ။ သူတို့ သည် ရွှင်ကျင်းစိတ်ဓာတ်ကို သိကြပြီးဖြစ်သဖြင့် အသက်ရှင်နိုင်ရေး အတွက် လုံးဝမတွေးတောကြတော့ပေ။

သေဘေးကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသဖြင့် ဘာကိုမျှ အရေးမစိုက်ကြတော့ပေ။ စောပုတက်က ကြေကွဲစွာ ပြောလိုက်သည် ။

"ဖန်ဟိုစန့်၊ ငါတို့ တတွေ တစ်နေ့ကျရင် ငါတို့ ဂိုဏ်းကြီးက မွန်ဂို

တွေကို တို့ ပြည်ထဲက တိုက်ထုတ်ပစ်မယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်ကြီး ချထား ခဲ့တယ်။ အခုတော့ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးနော်။ တိုင်းသူပြည်သားတွေ ရဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေကို ကယ်တင်ဖို့ ဝေးရော အခုဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တောင် မကယ်နိုင်ကြတော့ဘူး။"

ဟူကျင်းသည် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်တောင့်တင်းနေသည် မှန် သော်လည်း သူ့နှလုံးသားကိုမူ သူက သူ၏ အတွင်းအားနှင့် ခုခံကာကွယ်ထားခဲ့သည် ။ ထို့ကြောင့် အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်မည်အထိတော့ စိုးရိမ်စရာမလိုတော့ချေ။ စောပုတက်၏ စကားများကို ကြားလိုက်ရသောအခါတွင် မူ ဟူကျင်းအလွန် အံ့ဩ သွားတော့သည် ။

"အလို ... ဒီမကောင်းဆိုးဝါးဂိုဏ်းက လူတွေကို ငါက လူဆိုးတွေချည်း အောက်မေ့နေတာ၊ သူတို့ က တိုင်းပြည်အတွက်တောင် စဉ်းစားထားသေးတာပါကလား။"

ထိုစဉ် ဖန်ဟိုစန့်က ပြန်ပြောလိုက်သည် ။

"စောပုတက်၊ မင်းကို အစောကြီးကတည်းက ငါ ပြောထားသားပဲ၊ ဒီမွန်ဂိုတွေကို တိုက်ထုတ်ဖို့ ဆိုတဲ့ အလုပ်က လွယ်လွယ်ကလေးမှ မဟုတ်တာ၊ ငါတို့ အလင်းမာန်ဂိုဏ်းကြီး တစ်ခုတည်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ မတော်လှန်နိုင်ဘူး၊ ဒီလိုပဲ ဟူတန်း တစ်ဂိုဏ်းတည်းနဲ့ လည်း မတော်လှန် မတိုက်ထုတ်နိုင်ဘူး၊ ဖြစ်သင့်တာက သိုင်းလောကမှာ ရှိတဲ့ ဂိုဏ်းတွေအားလုံးပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက် တော်လှန်မှ ဖြစ်မှာ ၊ ညီညွတ်ခြင်းဟာ အင်အားမဟုတ်လား၊ ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ နဲ့ သာ တိုက်၊ ဒီမွန်ဂိုတွေ တို့ ပြည်ထဲက ခွေးပြေး၊ ဝက်ပြေး ပြေးစေရမယ်"

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ချူထင်းက ဟောက် လိုက်လေသည် ။

"တော်ကြစမ်းကွာ၊ သေကာနီးနေမှ အလွမ်းသယ်မနေကြစမ်းနဲ့ ၊ ဒီ စကားကို ပြောနေတုန်း ပဲလား၊ ဘယ်လိုကွ ဖန်ဟိုစန့်၊ သိုင်းလောကက လူတွေအားလုံး စုစည်းကြရမယ် ဟုတ်လား၊ ကိုယ့်ဂိုဏ်းလည်း ကိုယ်ပြ န်ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဒီတစ်ဂိုဏ်းတည်းမှာ တောင် ဒီလောက် အကွဲကွဲဖြစ် နေ တာ ဘယ်ကဂိုဏ်းကို သွားစုစည်းလို့ ရတော့မှာ လဲ"

ထိုစဉ် သံခမောက်က ဝင်၍ ...

"ငါတို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ရန်ဖော့ထင်းသာ ရှိခဲ့လို့ ကတော့ ဒီလုပ်ငန်းကြီးဆောင်ရွက်ဖို့ ဖြစ်နိုင် ပါတယ်ကွ"

ချူထင်းက ...

"မင်းရဲ့ စကားက ပိုတောင် အဓိပ္ပာယ်မရှိသေးတယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သာရှိနေရင် တို့ ဒီစကားတွေ ပြောနေဖို့ လိုသေးလို့ လား၊ ဒီအဖြစ်မျိုး ရောက်ဖို့ ကော လိုသေးလို့ လား"

သေကာနီး၌ ပြောချင်ရာပြောနေကြသော သူတို့ ၏ စကားများကို နားငြီးလာသည် ။ လင်ချန်းက အော်ဟစ်တားမြစ်လိုက်သည် ။

"တိတ်ကြစမ်း၊ မိုးလွန်မှ ထွန်ချမနေကြနဲ့ "

အားလုံးငြိမ်သက်သွားကြသည် ။ လင်ချန်း၏ စကားသည် မှန်လှပါ ပေသည် ။ သူတို့ တစ်သိုက်သည် သေကာနီးကျမှ မဖြစ်နိုင်တော့သည့် ကြီးလေးလှသည့် လုပ်ငန်းတာဝန်ကြီး အကြောင်း ဆွေးနွေးနေကြသ ည် မဟုတ်ပါလား။

ဟူကျင်း၏ စိတ်ထဲတွင် မူ သူ့အထင်နှင့် အမြင် လွဲနေကြောင်းကို ယ ခုမှ သိရှိသွားတော့သည် ။

"အင်း ... အလင်းမာန်ဂိုဏ်းဟာ ငါထင်သလို မဟုတ်ပါဘဲကလား၊

သူတို့ လည်း မျိုးချစ်စိတ် ရှိနေကြတာပဲကိုး"

ဟူကျင်းသည် မမျိုသိပ်နိုင်တော့သည့် အလျောက် လှမ်းမေးလိုက်မိသည်။

"ဦးလေးစောပုတက်၊ ခင်ဗျားတို့ ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲဗျ"

ဟူကျင်း၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ စောပုတက် အလွန် အံ့သြသွားသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ရွှင်ကျင်း၏ ရေခဲလက်ညှိုး ဒဏ်ကြောင့် ကောင်ငယ်လေး သေပြီဟု ယူဆခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

"ကောင်လေး ... မင်း မသေသေးဘူးလား၊ ဒါပေမဲ့ သိပ်တော့မထူးပါဘူးကွာ မင်းလည်း မကြာခင် ထပ်သေရတော့မှာ ပါ၊ မင်းကို တို့ က အတင်းအကျပ် မတိုက်တွန်းချင်လို့ ဒီဘုန်းကြီးကို အသေ မသတ်ခိုင်းတာပဲ၊ အခု ဒီဘုန်းကြီးက တို့ ထဲမှာ အခြေအနေအကောင်း ဆုံးဖြစ်နေပြီ၊ သူ ထနိုင်ပြီဆိုတာနဲ့ မင်းလည်း သေဖို့ သာပြင်ပေတော့၊ အင်းလေ ... မင်းကို ဒီတစ်ခါ ကွမ်းမိန်တောင်ထိပ် ခေါ်လာတာ တို့ နဲ့ အတူတူသေဖို့ ခေါ်လာသလို ဖြစ်နေတာတော့ စိတ်မကောင်း ပါဘူးကွာ"

စောပုတက်သည် အမှန်တကယ်ပင် စိတ်ထိခိုက်သောအသံနှင့် ပြောနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟူကျင်းသိသည်။ စောပုတက်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

"အေး ... မင်းမေးတာကို ငါပြောပြပါ့မယ်ကွာ၊ မင်းကငါတို့ ဂိုဏ်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို မေးတယ်မဟုတ်လား၊ ငါတို့ ဂိုဏ်းကို စတည်ထောင် ကတည်းက ဆင်းရဲသား ပြည်သူတွေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ ဆိုတာကို တို့ ဂိုဏ်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးအဖြစ် ထားခဲ့ကြတာပဲ၊ ခေတ်အဆက်ဆက်က ဘုရင်တွေက တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်

မတရားလုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီတော့ ဆင်းရဲသားပြည်သူတွေနဲ့ တစ်သားတည်ဖြစ်နေတဲ့ တို့ ဂိုဏ်းကလည်း ခေတ်အဆက်ဆက်က ဒီဘုရင်တွေကို အမြဲတော်လှန် ပုန်ကန်မှုတွေ ရှိခဲ့ရတယ်။"

စောပုတက်သည် အနည်းငယ် မောပန်းသွားဟန်နှင့် ခေတ္တစကားကိုရပ်လိုက်သည်။ ။ ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။ ။

"အဲဒီမှာ ပင် ဘုရင်တွေက ငါတို့ ဂိုဏ်းကို မကောင်းဆိုးဝါးဂိုဏ်းလို့ ခေါ်ကြတော့တာပဲ။ နောက်ပိုင်းမှာ ငါတို့ ဂိုဏ်းသားတွေဟာလည်း ဘုရင့်တပ်တွေကို ရှောင်တိမ်းပြီး လျှို့ဝှက်လျှို့ဝှက် လုပ်နေကြတာလို့ အထင်မှားကြပြန်တယ်။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ငါတို့ ဂိုဏ်းတွေမှာ လည်း အကျင့် စာရိတ္တမကောင်းတဲ့ စုန်းပြူးတချို့လည်း သောကောရောကော ပါလာတော့ သူတို့ရဲ့ ပြစ်မှုတွေကြောင့် လည်း ငါတို့ ဂိုဏ်းဟာ ပိုပြီး အထင်လွဲခံလာရတယ်။"

ဟူကျင်းသည် စောပုတက်၏ စကားကို စိတ်ဝင်စားစွာနားထောင်နေမိသည်။ ။ အလင်းမာန်ဂိုဏ်းအား အချို့က မကောင်းဆိုးဝါးဟု ခေါ်ကြသည့် အကြောင်းရင်းကိုလည်း သိလိုက်ကြရပြီ။ ထိုစဉ် သူ့စိတ်ထဲတွင် အလန့်တကြား တစ်ချက်သိလိုက်ရသည်။ ။

"အလို ... ငါ့ရဲ့ ကိုယ်ထဲမှာ အအေးဓာတ် လုံးဝမရှိတော့ပါလား။"

စောစောတုန်းက ရွှင်ကျင်း၏ ရေခဲလက်ညှိုးဒဏ်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက် တောင့်တင်းနေခဲ့သော်လည်း ယခုမူ လုံးဝပျောက်ကင်းသွားလျက် လူကောင်း ပကတိဖြစ်နေပြီ။ အမှန်စင်စစ် ဟူကျင်းသည် ဆယ်နှစ်အရွယ်ကတည်းက ရေခဲ လက်ဝါးစောင်း၏ အအေးဓာတ်ကို ခံစားလာခဲ့ရလျက် ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကျမှ လုံးဝ ပျောက်ကင်းခဲ့ရသည်။ ။ သူ၏ ကိုယ်ကာယအတွင်းမှ အတွင်းအားသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လိုပင် အ

အေးဓာတ်ကို အမြဲတမ်း ခုခံကာကွယ်နေခဲ့ရရာ အချိန် ကြာမြင့်လာသောအခါတွင် မိမိစိတ်ဖြင့် ကာကွယ်မည်ဟု ပင် ဆုံးဖြတ်ရန် မလိုတော့ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်က သူ့အလိုအလျောက် ကာကွယ်သွားတော့သည်။

များ မကြာမီ သူသည် နေစကြာသိုင်းကျင့်စဉ်ကို လေ့ကျင့်အောင်မြင်ခဲ့သည် ဖြစ်ရာ သူခံစား နေရသောအအေးဓာတ်သည် လုံးဝပျောက်ကင်းသွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ် ဘုန်းကြီးရွှင်ကျင်းသည် ရုတ်တရက် မတ်တတ်ထရပ် လိုက်လေပြီ။ ထရပ်လိုက်ရုံမျှ မက စောပုတက်၏ စကားကိုလည်း ထောက်ခံလိုက်သေး၏။

"ဟုတ်တယ် ... မင်းပြောတာ သိပ်မှန်တယ်၊ တကယ်တော့ သေခါနီးလူတွေရဲ့ စကားကတော့ အမှန်တွေချည်း များ တတ်ကြတာပါပဲ"

ရန်ရောင်တို့ တစ်သိုက်သည် ရွှင်ကျင်းမတ်တတ်ရပ်လိုက်သည် ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ 'ဟာ'ခနဲ အာမေဠိတ်သံများ ထွက်သွားသည် အထိ အံ့ဩသွားကြတော့သည်။ ရွှင်ကျင်း၏ သိုင်းပညာသည် အဆင့်မြင့်လှချေတကား။

ရန်ရောင်တို့ က ဤမျှတိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း ဤသို့ထရပ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ် ခဲ့ကြချေ။

ရွှင်ကျင်းသည် ရှေ့သို့ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်သည် ။ သူ၏ခြေလှမ်းသည် နှေးကွေးလေးလံ သည် မှန်သော်လည်း လုံးဝယိမ်းယိုင်ခြင်း မရှိပေ။ ရန်ရောင်က ပြောလိုက်သည်။

"ရှောင်လင်ဘုရားကျောင်းက ဘုန်းတော်ကြီးခုံးကျက်ရဲ့ တပည့်ကတော့ တကယ်ပဲ ချီးကျူးစရာ ကောင်းပေသကိုး၊ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး၊ မင်း

ကဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီအခန်းထဲအထိ ရောက်အောင် တက်လာနိုင်ခဲ့တာလဲ၊ ဒါကို ငါအံ့သြလို့ မဆုံးဘူး၊ ငါမသေခင်တော့ ဒီအချက်တစ်ချက်ကို သိသွားချင်သေးတယ်"

ရွှင်ကျင်းသည် တဟားဟားရယ်လျက် ရှေ့သို့ခြေလှမ်းတစ်လှမ်း ထပ်လှမ်းလိုက်ပြန်သည်။ သူတစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်တိုင်း ရန်ရောင်တို့ အဖို့ သေမင်းနှင့် တစ်ကြိမ် နီးကပ်လာခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ ရွှင်ကျင်းက

...

"မင်းတို့ ဒီအကြောင်းကိုမသိဘဲနဲ့ သေရရင် အသေမဖြောင့်ဘူးဆိုတော့ ပြော ပြရသေးတာပေါ့ကွာ၊ ငါဒီကို ရောက်လာနိုင်တာက မင်းတို့ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ သူ့ဇနီး ကိုယ်တိုင် ခေါ်လာခဲ့လို့ပဲ"

ထိုစကားကိုကြားလိုက်ရသောအခါ အားလုံးတုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားကြသည်။ ချူထင်းမှာ မူ စိတ်ကို လုံးဝမထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘဲ အော်ဟစ်ဆဲဆို မိသည် အထိ ဖြစ်သွားတော့သည်။

"တို့ ... တော်စမ်းကွာ၊ ဒီလျှို့ဝှက်လိုဏ်ခေါင်းထဲကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လွဲလို့ ဘယ်သူမှ မဝင်ရဘူးကွ၊ မင်းကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကခေါ်ပါ့မလား"

ရွှင်ကျင်းသည် အေးဆေးငြိမ်သက်သော လေသံဖြင့် ချူထင်း၏ စကားကို တုံ့ပြန် အဖြေပေး လိုက်သည်။

"မင်းတို့ က တရားသေ လှေနံခါးထစ် မှတ်ထားကြတာကိုး၊ မင်းတို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လျှို့ဝှက်လိုဏ်ခေါင်းထဲ သူ့မိန်းမကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်၊ သူ့မိန်းမက ငါ့ကို တိတ်တဆိတ် ခေါ်သွားခဲ့ ပြန်တယ်၊ ကဲ ... ဘယ်နှယ်လဲ၊ ငါ့ကို လိုဏ်ခေါင်းထဲရောက်အောင် ခေါ်ခဲ့တာ သူတို့ မဟုတ်လား"

ချူထင်းက

"တိတ်စမ်းကွာ၊ မဟုတ်တန်းတရားတွေ လျှောက်ပြောမနေစမ်းနဲ့ ၊ စကားပြောရင် ယုတ္တိရှိအောင် ပြောကွ"

ထိုစဉ် ရွှင်ကျင်း၏ အမူအရာသည် တဖြည်းဖြည်း ဆွေးမြည့်ကြေကွဲ ဟန် ပေါ်ပေါက်လာ သည် ။ သံခမောက်ကမူ စဉ်းစဉ်းစားစားဖြင့် မေးလိုက်သည် ။

"ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ ဇနီးက မင်းကိုလိုဏ်ခေါင်းထဲ ခေါ်သွားခဲ့တယ်လို့ ပြောတယ်နော်၊ ဒီလောက် တင်းတင်းကျပ်ကျပ်လုပ်ထားတဲ့ လျှို့ဝှက် လိုဏ်ခေါင်းထဲကို မင်းကိုခေါ်သွားတယ် ဆိုတော့ အကြောင်းတော့ရှိရမယ် ... ဘာအကြောင်းလဲ"

"ဒါက လွန်ခဲ့တဲ့ အတိတ်ကာလက အကြောင်းတွေပဲ၊ ငါဒီနေ့ အသက်ခုနစ်ဆယ်ရှိနေပြီ၊ ကောင်းပြီလေ ... ပြောမှ တော့ အစအဆုံး လိပ်ပတ်လည်အောင် ပြောတာ အကောင်းဆုံးနေမှာ ပါပဲ၊ ငါဘယ်သူဆိုတာ မင်းတို့ သိရဲ့ လား"

အားလုံးက အဖြေမပေးကြဘဲ သူ့စကားကိုသာ နားစိုက်ထောင် နေလိုက်ကြသည် ။ ရွှင်ကျင်းကဆက်ပြောသည် ။

"ရန်ဖော့ထင်းဟာ ငါ့ရဲ့ ဂိုဏ်းတူ အစ်ကိုကွ၊ ရန်ဖော့ထင်းရဲ့ မိန်းမဟာ ငါ့ရဲ့ ဂိုဏ်းတူညီမ၊ ငါဘုန်းကြီးမဝတ်ခင်တုန်းက ငါ့နာမည် ချန်ခွန်း၊ မိုးကြိုးလက်သီး ချန်ခွန်းဆိုတာ ငါပဲ"

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ အားလုံးတုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားကြသည် ။ သူတို့ သည် ရွှင်ကျင်းကို ကောင်းစွာ မကြားဖူးခဲ့သော်လည်း မိုးကြိုးလက်သီး ချန်ခွန်းဆိုတော့ ကောင်းစွာ ကြားဖူးကြပေသည် ။

သူတို့ ထက်ပိုဆိုးသည် မှာ ဟူကျင်း ဖြစ်သည် ။ ချန်ဟွန်းဟူသည့် စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဟူကျင်း ထအော်မိ မတတ် ဖြစ်သွားသ

ည် ။

ရေခဲမီးတောင်ကျွန်းတွင် သူ၏ မွေးစားအဖေ ရှက်စွန်း ပြောပြခဲ့သော ကြေကွဲ ရင်နင့်စဖွယ် ကောင်းလှသည့် ဇာတ်သိမ်းကိုလည်း ပြန်လည် သတိရမိလိုက်တော့သည် ။

ချန်ခွန်းသည် ရှက်စွန်း၏ ဆရာဖြစ်ပြီး ရှက်စွန်း၏ မိသားစုကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့ရာ လူယုတ်မာကြီးပင်ဖြစ်သည် ။ ရှက်စွန်းကလည်း ချန်ခွန်းနှင့် တိုက်ခိုက်ရန် ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားခဲ့သည် ။

ချန်ခွန်းသည် ဘုန်းတော်ကြီး ခုံးကျက်ထံတွင် တပည့်ခံလျက် သူ့ဆရာ ဘုန်းတော်ကြီး ခုံးကျက်အား လိမ်ညာလျက် ရှက်စွန်းကိုထွက်မတွေ့ဘဲနေခဲ့သည့် အကြောင်းများကို ဟူကျင်း ကောင်းကောင်း သတိရလိုက်သည် ။ ထိုအကြောင်းများကို သိလိုက်ရသောအခါ နာကြည်းခံပြင်းလွန်းလှသဖြင့် မိမိ၏ မွေးစားအဖေကြီး ရှက်စွန်းအား မိမိကတိပေးခဲ့သည့် စကားများကိုလည်း ဟူကျင်း ပြန်လည် ကြားယောင် လာမိတော့သည် ။

"အဖေကြီး ... အဖေကြီး ... မျက်စိမမြင်တော့ ဒီကောင်နဲ့ တိုက်ခိုက်ဖို့ ခက်သွားပြီ မဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ မပူပါနဲ့ အဖေကြီး၊ ကျွန်တော်ကြီး လာရင် သိုင်းပညာ ကောင်းကောင်း သင်မယ်၊ အဖေကြီးကိုယ်စား တိုက်ခိုက်ပေးမယ်၊ အဖေကြီးနဲ့ မိသားစုအားလုံးကို သတ်ခဲ့တဲ့ ချန်ခွန်းကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မှတ်ထားမယ်၊ တစ်နေ့ကျရင် အဖေကြီးအတွက် သွေးကြွေးပြန်ဆပ် ပေးမယ်"

ဟူကျင်းသည် ထိုစကားများကို ပြန်လည်ကြားယောင်ရင်းမှ သူ့မွေးစားအဖေကြီး ရှက်စွန်းသည် ချန်ခွန်းကြောင့် မည်မျှ အတိဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ရသည် တို့ ကို ပြန်လည် သတိရပြီး ဒေါသမီးတွေ တငွေငွေ တောက်

လောင်လာတော့သည်။ ။

ထိုအခိုက် သူတစ်ကိုယ်လုံး မီးမြှိုက်ခံရသကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်လာသည် ကို ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

အမှန်စင်စစ် ချန်ခွန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ့အဖေကြီးအကြောင်းကို တွေးမိလိုက်သဖြင့် အလွန် စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်းကြောင့် သူ့ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအားများ သည် ထိန်းချုပ်မှုလွတ်ကင်းသွားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ပတ်ချာလှည့် တိုးဝှေ့ပြေးသွား နေခြင်းကြောင့် ဤကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံးပူလောင်လာရ ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ထိုဝေဒနာခံစားမှုကို အောင့်အီးမျိုသိပ်၍ မနေနိုင်တော့ဘဲ ညည်းညူမိလာတော့သည်။ ။ သူ့ကိုယ်တွင်း လှည့်ပတ် ပြေးလွှားနေသော အတွင်းအားများကို ပုံမှန် အခြေမှန် ရောက်အောင် ထိန်းလေလေ၊ သူ့အတွက် ပိုမိုခံစားရလေလေ ဖြစ်လာသည်။ ။ အကြောတိုင်း၏ ဗဟိုချက်မနေရာတိုင်းတွင် နီရဲအောင် မီးအပူပေးထားသော သံချောင်းများ ဖြင့် ထိုးစိုက်ထားသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။ ။

ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ လည်း အကြောင်းရှိပေသည်။ ။

နေစကြာသိုင်းကျင့်စဉ်ကို ဟူကျင်း လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ရသည် မှာ ဆရာကောင်းဖြင့် စနစ်တကျ လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ရခြင်း မဟုတ်ချေ။ သူတစ်ယောက်တည်း စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုယ်ထဲ၌ နေစကြာအတွင်းများ ပြည့်ဝသည် ထက် ပြည့်ဝလာခဲ့သော်လည်း ထိုပြည့်ဝနေသည့် နေစကြာအတွင်းအားများကို နေရာမှန်၊ လမ်းကြောင်းမှန်သို့ ပို့ပေးရန်မူ မတတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ။

ထိုအကျိုးဆက်အဖြစ် နေစကြာအတွင်းအားကို လိုသလို အသုံးမချ

နိုင်ဘဲလည်း ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။ ။

ယခုအခါတွင် မူ ဘုန်းကြီး ရွှင်ကျင်း၏ အအေးဓာတ်သည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာ သောအခါ နေစကြာအတွင်းအားကို သွားရောက် ထိုးဆွမ်းလိုက်သလို ဖြစ်သွားပြီး ယမ်းပုံမီးရှို့သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားတော့သည်။ ။

ဟူကျင်း၏ ကိုယ်ထဲရှိ နေစကြာအတွင်းအားများ ပေါက်ကွဲထွက်ပေါ်လာတော့သည်။ ။ သို့ရာတွင် သူသည် စောပုတက်၏ အလွန်ခိုင်ခန့်သော အိတ်ကြီးထဲတွင် ပိတ်မိနေသည် ဖြစ်၍ သူ၏ ကိုယ်တွင်းမှ အတွင်းအားများ သည် အပြင်သို့မပေါက်ထွက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတော့သည်။ ။

ဤသို့အပြင်သို့ မပေါက်ထွက်နိုင်လေလေ သူ့ကိုယ်ဘက်သို့သာ တန်ပြန်ရောက်ရှိလေလေ ဖြစ်နေတော့သည်။ ။

အခြေအနေများ သည် ဟူကျင်းအတွက် အရေးအကြီးဆုံးသော အချိန်ကာလ အဖြစ်သို့ ဦးတည်ရောက် လာပြီ ဖြစ်လေသည်။ ။

ယခုအချိန်တွင် သူ၏ ပေါက်ကွဲထွက်နေသော အတွင်းအားများကို လမ်းကြောင်းမှန်ထဲသို့ အောင်မြင်စွာပေးပို့နိုင်လိုက်ပြီဆိုပါက သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ အတွင်းအားများကို သူ့စိတ်ကြိုက် လိုအပ်သလို သုံးစွဲသွားနိုင်တော့မည်။ ။

ယခင်နှင့် လုံးဝသဘောမူသောအတွင်းအား အလွန်ပြည့်ဝသည့်ဟူကျင်း ဖြစ်လာတော့မည်။ ။

အကယ်၍	သူသည်	အထိန်းအကွပ်မဲ့လျက်
ဖောက်ပြန်ပြေးလွှားနေကြသော	သူ၏	အတွင်းအားလှိုင်းများကို

ထိန်းချုပ်ပြီး လမ်းကြောင်းမှန်သို့ မပေးပို့နိုင်ပါက အသက်ဆုံးရှုံး ရလေ တော့သည်။ ။

ဟူကျင်းအဖို့ သေရေးရှင်ရေး အရေးကြီးနေသည့်အချိန်တွင် ရွှင်ကျင်းက သူ၏ စကားများကို ဆက်လက်ပြောကြားနေသေးသည်။ ။

"ငါနဲ့ ငါ့ရဲ့ ဂိုဏ်းတူ ညီမလေးဟာ ငယ်ငယ်ကတည်းက ချစ်ကြိုက်လာခဲ့ကြတာ၊ နှစ်ဖက်စလုံးက မိဘတွေကလည်း သဘောတူကြတယ်...။ ဒါကြောင့်မို့ စေ့စပ် ကြောင်းလမ်းမှုလည်း လုပ်ခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရန်ဖော့ထင်းက သူ့ကို ကြိုက်လာ ပြန်ရော၊ ဒါက ပြဿနာအားလုံးရဲ့ အစပေါ့ကွာ၊ နောက်ဆုံး ရန်ဖော့ထင်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖြစ်လာတော့ သူ့အရှိန်အဝါ ကလည်း သိပ်ကြီးမားလာတော့တာပဲ၊ သူ့အရှိန်အဝါ ကြီးမား လာလေ ငါရင်ကွဲဖို့ ဖြစ် လာလေပဲ၊ ငါ့ဂိုဏ်းတူညီမလေးရဲ့ မိဘတွေကလည်း ဂုဏ်ပကာသနကို အင်မတန်မက်ကြတာကလား၊ နောက်ဆုံးတော့ ရန်ဖော့ထင်းက ငါ့ချစ်သူကို လက်ထပ်ယူလိုက်တော့တာပဲ၊ တကယ်တော့ ငါ့ချစ်သူရဲ့ စိတ်ဓာတ်မတည်ကြည် မခိုင်မာလို့ လည်း ဖြစ်ရတာပေါ့လေ"

ဟူကျင်းနှင့်တကွ ရန်ရောင်တို့ အားလုံးသည် ရွှင်ကျင်း၏ စကားများကိုအလွန် စိတ်ဝင်စားနေမိကြသည်။ ။

ရွှင်ကျင်း၏ နှလုံးသားရေးရာကိစ္စများ သည် မိမိတို့ အလင်းမာန်ဂိုဏ်းကြီး ပြိုကွဲရမည့် အခြေအနေများ နှင့် လာရောက်ဆက်စပ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ရွှင်ကျင်းကမူ သူ့စကားများကို ဆက်ပြောပြန်သည်။ ။

"နောက်ပိုင်းဖြစ်လာတာက ငါ့ချစ်သူဟာ ရန်ဖော့ထင်းနဲ့ လက်ထပ်ပြီးတဲ့ နောက်ကျတော့ မပျော်ပြန်တော့ဘူး၊ ဘယ်ပျော်မလဲ၊

သူကချစ်လို့ လက်ထပ်တာမှ မဟုတ်တာ၊ အရှိန်အဝါ ဂုဏ်ပကာသန
တွေကြောင့်သာ ရောယောင်ပြီး လက်ထပ်လိုက်တဲ့ ဥစ္စာ၊ နောက်ဆုံး ငါ
ချစ်သူနဲ့ ငါဟာ အမြဲတမ်း တိတ်တဆိတ် ချိန်းတွေ့နေကြတော့တာပဲ။"

ရန်ရောင်တို့ သည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ရန်ဖော့ထင်း၏ ဇနီးသစ္စာမဲ့မှုအ
တွက် စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်သွားကြရသည်။ ။

"မင်းတို့ သိချင်တဲ့ အကြောင်း ရောက် လာပြီ၊ ရန်ဖော့ထင်းဟာ သူ့မိ
န်းမကို အလိုလိုက်တဲ့ လူ၊ သည့်ပြင်လူတွေရဲ့ စကားကိုသာ ဖယ်ရှားချင်
ဖယ်ရှားမယ်၊ သူ့မိန်းမစကားကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မဖယ်ရှားဘူးကွ၊
သူ့မိန်းမက မင်းတို့ ဂိုဏ်းရဲ့ လျှို့ဝှက်လိုက်ခေါင်းထဲ ခေါ်သွားဖို့ ပြော
တော့ ခေါ်သွားတော့တာပဲ၊ ဟား ... ဟား ... ဟား ... အဲဒီအချိန်ကစပြီး
မင်းတို့ အမွန်အမြတ်ထားတဲ့ လျှို့ဝှက်လိုက်ခေါင်းကြီးဟာ ငါနဲ့ ငါ့ချ
စ်သူတို့ ဗျူဟာကျင်းတဲ့ နေရာကြီး ဖြစ်သွားတော့တာပဲ၊ ဟား ... ဟား
... ဟား။"

ရန်ရောင်တို့ သည် ရွှင်ကျင်း၏ စကားများ အတွက် မျက်နှာများ နီရဲ
တက်လာသည် အထိ ဒေါသထွက်လာကြသော်လည်း မည်သို့ပြန်ပြောရ
မှန်း မသိကြတော့သဖြင့် အံတကြိတ်ကြိတ်နှင့်သာ
နားထောင်နေလိုက်ကြရတော့သည်။ ။

"ဒီလျှို့ဝှက်လိုက်ခေါင်းထဲ ငါရောက်ခဲ့တဲ့ အကြိမ်ပေါင်းဘယ်နည်း
တော့မလဲ၊ ဒါကြောင့်မို့ မင်းတို့ ရဲ့ အတွင်းခန်းထဲကို အလွယ်တကူ ငါ
ရောက်လာနိုင်တာပေါ့ကွ၊ ရှင်းပလား၊ ဟား ... ဟား ... ဟား။"

ရန်ရောင်တို့ သည် ဒေါသများ လည်း ထွက်ခဲ့ကြရပြီ၊ ရွှင်ကျင်း မည်
သို့မည်ပုံ ဒီအခန်းထဲ ရောက်နိုင်ခဲ့သည် ကိုလည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိ
ခဲ့ရပြီ။ ရွှင်ကျင်းက ရယ်မောရင်း ...

"ဘာလဲ ... မင်းတို့ ကမကျေနပ်ဘူးလား၊ ဟင်း ... ငါ့ချစ်သူကို ရန်
ဖော့ထင်းက ငါ့လက်ထဲက လုယူသွားကတည်းက ငါကတိပြုထားတယ်
ကွ၊ ငါမသေသေးသရွေ့ ရန်ဖော့ထင်းကို သတ်မယ်လို့၊ နောက်ပြီး အလ
င်းမာန်ဂိုဏ်းကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးပစ်မယ်လို့၊ ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း၊ အခု
တော့ ငါ့အကြံအောင်ပြီကွ ... အောင်ပြီ၊ မင်းတို့ ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ
"

ရန်ရောင်က ရုတ်တရက် ဝင်ပြောလိုက်သည်။ ။

"လက်စသတ်တော့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ရုတ်တရက်သေဆုံးသွားတာ မင်း
ရဲ့ လက်ချက် ကြောင့်ကိုး"

ရွှင်ကျင်းက ...

"ရန်ဖော့ထင်းရဲ့ သိုင်းပညာက ငါ့ထက်အများကြီးတော်တယ်၊ အတွ
င်းအားလည်း အများကြီးကောင်းတယ်၊ ငါ့ရဲ့ ဂိုဏ်းတူအစ်ကိုဆိုတော့
သူ့အကြောင်း ငါကောင်းကောင်း သိတာပေါ့"

ချူထင်းက အော်ဟစ် စွပ်စွဲလိုက်သည်။ ။

"ဒီလိုဆိုရင် မင်းက တို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို မိန်းမကျင့် မိန်းမကြံနဲ့ သ
တ်ပစ်လိုက်တာပေါ့လေ၊ အတော်ဆိုးလွန်းတဲ့ အကောင်"

ရွှင်ကျင်းက ချက်ချင်း ငြင်းဆန်သည်။ ။

"ဒါတော့ မဟုတ်ဘူး ကွ၊ ငါ့ရဲ့ ချစ်သူ ငါ့ရဲ့ ဂိုဏ်းတူညီမလေးက ငါ
ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် သတိပေးထားခဲ့တယ်၊ ငါက ရန်ဖော့ထင်းကို ဘ
ယ်တော့မှ မလုပ်ကြံ မသတ်ဖြတ်ရဘူးတဲ့၊ သတ်ဖြတ်ရင် ငါ့ကိုသူ ဘယ်
တော့မှ ခွင့်မလွှတ်ဘူးတဲ့၊ သူ့အနေနဲ့ အခုလိုငါနဲ့ ဖောက်ပြား ကျူးလွန်
နေတာတောင် အင်မတန် သစ္စာမဲ့ရာကျနေပြီတဲ့၊ ရန်ဖော့ထင်းကို ဒီလို

လုပ်ကြံလိုက်ရင် ငါတို့ လောက် မကောင်းတဲ့ လူ ဒီလောကထဲမှာ မရှိ တော့ဘူးတဲ့ ၊ ကဲ ... ငါက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရန်ဖော့ထင်းကို သတ်ပစ်နိုင် တော့မှာ လဲ၊ ရန်ဖော့ထင်းဟာ သူ့ဘာသာသူသေသွားတာပါ။"

ရန်ရောင်တို့ သည် မမျှော်လင့်သောစကားကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဟာခနဲဖြစ်သွားကြသည် ။ ရွှင်ကျင်းက စိတ်လိုလက်ရ ဆက်ပြောလေ သည် ။

"တစ်ညမှာ ငါနဲ့ ငါ့ချစ်သူ လိုဏ်ခေါင်းထဲမှာ ချိန်းတွေ့ကြတယ်၊ တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ပျော်လို့ ပေါ့၊ ဒီတစ်ခါမှာ ငါတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ရ တ်တရက် လန့်သွားတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ တစ်ဖက်ခန်းထဲက အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းကြီးကို ကြားလိုက်ရလို့ ပဲ၊ တို့ နှစ်ယောက်စလုံး တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားပုံကတော့ ပြောစရာလိုတော့မယ်မထင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တို့ နှစ်ယောက်စလုံး အရဲစွန့်ပြီး သွားကြည့်တော့ ဘယ်သူ့ကို တွေ့တယ်မှတ်သလဲ၊ ရန်ဖော့ထင်းပေါ့ကွ၊ ရန်ဖော့ထင်းလက်ထဲ မှာ လည်း သားရေတစ်ချပ် ကိုင်ထားတယ်၊ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံးလည်း နီရဲ နေတာပဲ၊ သူတို့ နှစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရော ‘တော်တယ်’ မင်း တို့ နှစ်ယောက်စလုံး တကယ်တော်တဲ့ သစ္စာရှိတဲ့ မိန်းမနဲ့ ၊ သစ္စာရှိတဲ့ ညီတွေပဲလို့ ပြောလိုက်တယ်၊ ဒီလိုပြောနေတဲ့ အချိန်မှာ သူ့မျက်နှာက ရ တ်တရက် နီရာကစိမ်းသွားတယ်၊ စိမ်းရာက နီလာတယ် တစ်ခဏလေး မှာ သူ့မျက်နှာဟာ အရောင်သုံးခါတိတိ ပြောင်းသွားတယ်၊ ရန်ရောင် အဲ ဒါ ဘာသိုင်းပညာလဲ မင်းသိသလား။"

ရန်ရောင်က ရုတ်ခြည်း ဖြေလိုက်သည် ။

"ဒါလား ... ဒါက ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းရဲ့ အားအထားရဆုံး အားပြောင်း အားလွှဲ သိုင်းပညာကြီးပဲ"

ချူထင်း လွတ်ခနဲ ဝင်မေးလိုက်သည်။ ။

"ရန်ရောင်၊ မင်းကော ဒီ သိုင်းပညာကြီးကိုကျင့်လို့ ရသွားပြီလား"

ရန်ရောင်က ...

"ကျင့်လို့ ရပြီလို့ ပြောရမှာ လည်း ခပ်ခက်ခက်ပဲကွ၊ အဲဒီ တစ်နှစ်တုန်းက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ငါ့အရည်အချင်းကို နည်းနည်းသဘောကျသွားပုံ ရတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အဲဒီ အားပြောင်း အားလွှဲ သိုင်းပညာရဲ့ အခြေခံအဆင့်ကို နည်းနည်းသင်ပေးခဲ့တယ်၊ ငါကလည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ၊ ဒါဘယ်နှစ်လောက် ကြိုးစားလေ့ကျင့်ခဲ့ရတယ် မှတ်သလဲ၊ ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော် ကြာခဲ့တယ်ကွ၊ အဲဒီဆယ်နှစ်ကျော်ကျော် အတွင်းမှာ ငါဘယ်လောက်တတ်ခဲ့တယ် ထင်သလဲ၊ အဆင့်နှစ်လောက်ပဲ တတ်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီအဆင့်နှစ်ကနေ ပိုတတ်အောင်ကို ကြိုးစားလို့ မရတော့ဘူး"

ရန်ရောင်က အားပြောင်းအားလွှဲ သိုင်းပညာ၏ လမ်းစကိုရခဲ့သော်လည်း ထိထိရောက်ရောက် တတ်မြောက်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် အားမလိုအားမရ ဆက်ပြောနေသည်။ ။

"ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ငါ့ကိုတစ်ခါတော့ ပြောဖူးတယ်။ ဒီသိုင်းကျင့်စဉ်ကို အဆင့်မြောက်အထိ အမြင့်ဆုံးရခဲ့တဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်က တို့ အလင်းမာန်ဂိုဏ်းထဲမယ် တစ်ယောက်တည်း ရှိခဲ့တယ်လို့ ပြောဖူးတယ်၊ ဒါတောင် အဆင့်မြောက်ကို အောင်မြင်အောင်မြင် ရလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ အဆင့်မြောက်လည်း ရပြီးရော အဲဒီဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ သူ့အတွင်းအားကို သူမထိန်းနိုင်တော့ဘဲနဲ့ ဒုက္ခိတဖြစ်သွားခဲ့တယ်တဲ့ ၊ အခုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ မျက်နှာဟာ အရောင်သုံးကြိမ်ပြောင်းတယ်ဆိုတော့ အဆင့်ငါးအထိ ရောက်ခဲ့တာပေါ့"

ရန်ရောင်မှ အပ ကျန်လူများ သည် အားပြောင်းအားလွှဲသိုင်းပညာ အကြောင်းကို ဤမျှ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မကြားခဲ့ဖူးကြသဖြင့် တအံ့တဩ နား ထောင်နေမိကြသည်။ ။ ထိုစဉ် ချူထင်းက ဝင်၍ ...

"ရွှင်ကျင်း၊ ငါတို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘယ်လိုသေဆုံးခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါဦး"

ထိုအခါ ရွှင်ကျင်းက ဆက်ပြောသည်။ ။

"ရန်ဖော့ထင်းရဲ့ ကြောက်စရာမျက်နှာကြီးလည်း တွေ့ရော တို့ နှစ်ယောက် ကြောက်လိုက် ကြတာ တဆတ်ဆတ်တုန်နေတာပဲ။ သူကသာ တိုက်ခိုက်ရင် တို့ နှစ်ယောက် ဘယ်လိုမှ အသက်ရှင် စရာလမ်းမရှိဘူး၊ ဒါကို ငါ့ချစ်သူ ဂိုဏ်းတူညီမလေးက သိတော့ ... အစ်ကိုကြီး ဒီကိစ္စတွေ အားလုံးရဲ့ တရားခံဟာကျွန်မပါ။ ကျွန်မအပြစ်တွေချည်းပါပဲ။ အစ်ကို ချန်ခွန်းကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ပြီး ကျွန်မကို ကြိုက်သလိုအပြစ်ပေးပါတော့'လို့ အရဲစွန့်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။ ရန်ဖော့ထင်းဟာ သူ့မိန်းမရဲ့ စကားကို ကြားလိုက်ရတဲ့ အခါကျတော့မှ သူ့ကိုယ်သူအင်မတန် ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားပုံ ရတယ်။ စကားကိုလည်း ဖြည်းဖြည်းချင်းပြောလိုက်တယ်။ 'အင်း ... ငါဟာ မင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရပေမယ့် မင်းရဲ့ နှလုံးသားကို မရနိုင်ခဲ့ဘူး'လို့ ပြောပြီးတာနဲ့ သူ့မျက်လုံး နှစ်ဖက်က သွေးတွေစီးကျလာတော့တာပဲ။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း တောင့်ခဲသွားတယ်။ ငါ့ရဲ့ ချစ်သူက အလန့်တကြားအော်ပြီး ရန်ဖော့ထင်းရဲ့ လက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်တယ်။ ရန်ဖော့ထင်း အသက်မရှိ တော့ဘူး၊ ငါ့ရဲ့ ချစ်သူလည်း သိပ်စိတ်ထိခိုက်သွားပြီဆိုတာ ငါသိလိုက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ရန်ဖော့ထင်း သေဆုံးသွားတော့မှ ရန်ဖော့ထင်းရဲ့ အချစ်ကို နားလည်သွားလို့ပဲ"

ရွှင်ကျင်းသည် သူ့ဂိုဏ်းတူညီမလေးအကြောင်း ရောက်တိုင်းသူ့အသံ အလွန်ဆွေးဆွေး မြည့်မြည့် ဖြစ်သွားသည် ကို အားလုံးက သတိပြုမိကြ သည် ။ ဤမျှ အချစ်ကြီးခဲ့သဖြင့်လည်း အလင်းမာန်ဂိုဏ်း ဤသို့ကံဆိုး မိုးမှောင်ကျခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည် ။

ရွှင်ကျင်းက စကားစ မပြတ်သေးသော သူ့စကားများကို ဆက်ပြော သည် ။

"ငါ့ရဲ့ ချစ်သူ စိတ်ထိခိုက်မှန်းသိလို့ ငါက ချော့မော့နှစ်သိမ့်လိုက်ရတယ်၊ အစ်ကိုကြီး ရန်ဖော့ထင်းဟာ သိုင်းပညာလေ့ကျင့်နေတုန်း အတွင်း အားလှိုင်းတွေက ကမောက်ကမဖြစ်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံးသွားရတာပါလို့ ငါကနှစ်သိမ့်လိုက်ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ချစ်သူကတော့ သူ့ကြောင့် ရန်ဖော့ ထင်း သေသွားရတယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်း သိနေတယ်၊ သူ စိတ်ပြေ သွားအောင် ဘယ်လို ချော့မလဲလို့ စဉ်းစားနေတုန်း သူက ငါ့နောက်ကျောဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ဟိုမှာ ဘယ်သူလဲလို့ ရုတ်တရက် အော်လိုက်တော့ ငါလည်း ကမန်းကတန်း လှည့်ကြည့်လိုက်မိတယ်၊ ဘယ်သူမှ လည်း မရှိဘူး ဒီဘက်ကို ပြန်လှည့်လိုက်ရော ငါ့ချစ်သူဟာ သူ့ရင်ဝကို သူ့ဓားနဲ့ ထိုးစိုက်ပြီး အသက်ထွက် နေတာ တွေ့ရတော့တာပဲ၊ ရန်ဖော့ထင်းအတွက် သူ့အပြစ်တွေကို ဒီလိုပေးဆပ်ရင် ကျေမယ်လို့ သူ ထင်သွားပုံရတယ်"

ရွှင်ကျင်းသည် သူတို့ ၏ အတိတ် ဇာတ်ကြောင်းကို ရှည်လျားစွာရှင်း ပြရင်းမှ ခေတ္တနားလိုက် သည် ။ ထို့နောက် တင်းမာသော လေသံဖြင့် ဆက်ပြောပြန်သည် ။

"ဒီနောက်တော့ ငါ ကွမ်းမိန်တောင်ပေါ်က ပြန်ဆင်းလာတော့တာ ပေါ့၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အလင်းမာန်ဂိုဏ်းကိုတော့ ငါစိတ်မကျေဘူး၊ အ

လင်းမာန်ဂိုဏ်းကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ သန္နိဋ္ဌာန်လည်း ခိုင်ခိုင်မာမာချလိုက်တယ်။ ငါ မြေပြန့်ရောက်တော့ ငါ့တပည့် ရှက်စွန်းကို ရှာတယ် လား ... လား ... လက်စသတ်တော့ ငါ့တပည့် ရှက်စွန်းကလည်း အလင်းမာန်ဂိုဏ်းသားဖြစ်နေတာကိုး၊ ဒီတော့ ငါက ဒီဂိုဏ်းထဲကထွက်ဖို့ သူ့ကိုပြောတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက ငါ့စကားကိုနားမထောင်ဘူး။"

ဟူကျင်းသည် ရွှင်ကျင်း၏ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရာမှ သူ့မွေးစားဖခင်ကြီး ရှက်စွန်းအကြောင်း ပါဝင်လာသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ပို၍ ဂရုတစိုက် နားထောင်လိုက်မိသည်။ ။

"ရှက်စွန်း ငါ့စကား နားမထောင်တော့ ငါတော်တော် စိတ်ဆိုးသွားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်း အကြံတစ်ခုရလာတယ်၊ ငါတစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဒီအလင်းမာန်ဂိုဏ်းကြီးကို ဖြိုခွဲဖို့ ဆိုတာ တကယ်တော့ မလွယ်လှဘူး၊ ဒီဂိုဏ်းကြီးဟာ နယ်နယ်ရရဂိုဏ်းကြီးမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါသိတာပေါ့၊ ငါ့အကြံကတော့ တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး ၊ သူတို့ ဂိုဏ်းဝင်အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲအောင် လုပ်ဖို့ ပဲ၊ သွေးကွဲခြင်းဟာ ပျက်စီးခြင်းလမ်းစပဲမဟုတ်လား၊ ဒါမှ ဒီဂိုဏ်းကြီးကို ဖြိုရလွယ်မှာ "

ရန်ရောင်တို့ သည် ရွှင်ကျင်း၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ သူတို့ တတွေ၏ ရင်ထဲ၌ နာကျင်သွားကြပြီး နောင်တအကြီးအကျယ်ရမိကြတော့သည်။ ။ သူတို့ တတွေသည် အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲလျက် ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ်တူးနေခဲ့ကြသည်။ ။ အမှန်စင်စစ်ရန်သူက သူတို့ အား တိတ်တဆိတ် လုပ်ကြံနေခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။ ။

ရွှင်ကျင်းက ဆက်၍ ပြောသည်။ ။

"ဒါနဲ့ တစ်နေ့တော့ အရက်မူးချင်ဟန်ဆောင်ပြီး ရှက်စွန်းတို့ တစ်အိ

မိသားစုကို သတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ငါက တမင်ကိုရက်ရက်စက်စက် လုပ်တာပဲ။ ငါ့ရည်ရွယ်ချက်က အလင်းမာန်ဂိုဏ်းပျက်စီးဖို့ ပဲ။ ဒီဂိုဏ်းပျက်စီးဖို့ ဆိုရင် ဘယ်သူ့ကို စတေးရစတေးရ ငါကတော့ လုပ်ရမှာ ပဲ။ ဟား ... ဟား ... ဟား။ ငါကငါ့တပည့် ရှက်စွန်းအကြောင်း ကောင်းကောင်း သိတာပေါ့။ ဒီကောင် သူ့အိမ်သားတွေအတွက် ငါ့ကိုလိုက်ရှာပြီး တိုက်ခိုက်မယ်။ အဲ ... ဒါပေမဲ့ ငါ့ကိုမတွေ့ဘူး ဆိုရင်တော့ ဒီကောင် လူတွေလျှောက်သတ်တော့မှာ ပဲ"
